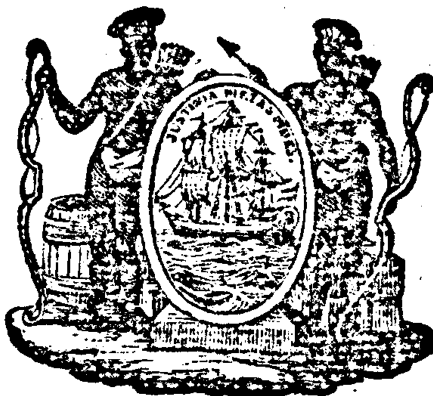
N°. 61. A°. 1840.

WOENSDAG, den 29sten JULIJ.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 25 Julij 1840.*

Van wege Zijne Excellentie den Heer Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden:

1°. Aan de Slavenkinderen *Constant* en *Nanette;* toebehoord hebbende aan C. J. DURUZ.

2°. Aan den Slaaf *Laurens;* toebehoord hebbende aan J. C. CLASSEN.

3°. Aan den Slavenjongen *Hazard;* toebehoord hebbende aan HAZARD van SIMON.

4°. Aan den Slavenjongen *Adriaan;* toebehoord hebbende aan JAël FERNANDES; — en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1°. CAREL CONSTANT VAN DURUZ.

2°. ELISABETH NANETTE VAN DURUZ.

3°. JOHANNIS LAURENS HANEKAM.

4°. JOHANNIS ROZEKNOP.

4°. ADRIAAN GERHARDUS SALTBOMMEL.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

FRANKRIJK.

PARIJS, 27 Mei.

De gewone correspondentie maakt melding van een zonderling voorval, hetwelk op het bekende kerkhof van père la Chaise heeft plaats gehad. Ingevolge bevelen, gegeven door de vrienden van eenen aanzienlijken Brit, vijf jaar geleden gestorven en aldaar ter aarde besteld, is het lijk opgegraven om naar Engeland te worden vervoerd. De doodkist geopend zijnde, heeft men het hoofd en de voeten van het ligchaam afgescheiden gevonden. De romp was goed bewaard. Een geneesheer, die daarbij tegenwoordig was, heeft verklaard, dat er in het ligchaam vergif moest zijn. Een regterlijk onderzoek is dien ten gevolge begonnen, en men ziet met belangstelling den uitslag daarvan te gemoet, hetwelk waarschijnlijk tot de ontdekking eener schrikkelijke misdaad zal leiden.

— Het is thans een iegelijk klaar, dat Spanjes kanker niet meer de oorlog met de Carlisten is; deze is op het punt van te eindigen; maar de kanker is het staatsbankroet. Het ongelukkige land, door de kapitalisten verlaten, die weinig of geen voordeel te behalen zien met zich in die verwarde finantien te mengen, kan door gewone middelen niet uit de geldelijke krisis geraken. Het ontworpen hulpmiddel eener nieuwe uitgifte van schuldbrieven, die bron van nieuwe verlegenheid, heeft de beurs van Madrid in verslagenheid gestort. De fondsen zijn sterk gedaald en die daling zal nog belangrijker wezen, wanneer de noodlottige maatregel, welke door het gouvernement wordt beoogd, ten uitvoer wordt gelegd. Tot overmaat van ramp is de Koningin-Regentes voornemens eene rondreis door de provincien te ondernemen; het oogenblik is waarlijk niet gunstig daarvoor. Men kan inderdaad niet zonder eene zekere mate van ongerustheid denken aan die kortstondige verbreking der gouvernementale bestanddeelen. Het ware te wenschen, dat de bedoelde reis wierd uitgesteld.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 24 Mei.

Het dagblad van Augsburg behelst het volgende berigt van de poolsche grenzen:

»De onlangs vermelde wegvoering en gevangenschap van den bisschop van Podlachie bevestigt zich. Voor eenigen tijd was aan de acht bisschoppen van het koningrijk Polen een bevel gezonden, om alle keizerlijke verordeningen, van wat inhoud ook, in de kerken te doen bekend maken. Zeven dezer bisschoppen onderwierpen zich aan den wil des Keizers; alleen die van Podlachie waagde het, zich tegen het gebod der regering te verzetten. Hij ontwikkelde in een eerbiedig vertoog aan den keizerlijken stedehouder in Polen de redenen, waarom zijn geweten hem niet toeliet te gehoorzamen. Hierop werd geen antwoord gegeven; maar eenige weken later werd plotselings de bisschoppelijke woning des nachts door soldaten omringd; een politie-beambte begaf zich in het vertrek van den bisschop en beval hem zijn huis te verlaten en in het rijtuig te klimmen, hetwelk voor hem gereed stond. Hij werd vervolgens naar Mohilew gebragt, alwaar hij thans gestrengelijk bewaakt wordt."

— Toen wij dezer dagen het antwoord des konings van Hanover lazen, aan de deputatie der tegenwoordige stendenvergadering gegeven, meenden wij, dat de triomfkreet die zijne Hanoversche Majesteit liet hooren, die was over eene behaalde overwinning op buitenlandschen overmoed, of op buitenlandschen naijver, of op buitenlandsche aanrandingen; en dan zoude men zich hebben moeten verheugen en met den goeden koning, die voor de regten zijner medelandgenooten streed voor 's lands welzijn, den alsdan eigenaardiger en passender triomfkreet aanheffen; wel te verstaan indien hoogstdezelve zulks wel genadiglijk geliefde toe te staan. Want, als men de duitsche bladen leest, dan weet men dat niets van hoogerhand geduld wordt, of het is genadiglijk goedgevonden. Dit is misschien wel zoo de heerschende spreek- en schrijftrant, en ofschoon dit juist een Nederlander niet smaakt, zij daar verder niets van gezegd. Maar de triomfkreet des Hanoverschen konings lokte eene beschouwing uit over datgene waarover getriomfeerd was en waarover men roemde de zege behaald te hebben. En wat is het inderdaad? Is het zóó om op te roemen? Met eenen onbuigzamen wil begaafd, verbreekt een vorst, die bij de staatsregeling het regt zijner komst tot den troon bevestigd en geheiligd ziet, de staatsregeling die hem de kroon toewees, en hij vertrapt met hooghartigheid eene in volle werking zijnde constitutie, waardoor zijn broeder het volk gelukkig en zich zelven geliefd had gemaakt. Hij is doof voor alle nederige en eerbiedige klagten; hij leent alleen het oor aan de hofpartij, regelt zijne legermagt, en bedreigt daarmede de anders rustige inwoners des lands, die niets dan hunne regten verzoeken. Men zou schier denken nog in den tijd der middeneeuwen te leven, toen de koningen dachten dat de landzaten om hunnentwille in de wereld waren gekomen. — Heeft nu de koning van Hanover dan het regt op zijne zijde? Hoe komt men toch aan dit denkbeeld, daar de Weenerakte uitdrukkelijk zegt, dat geene grondwet die in werking is, kan worden opgeheven of buiten werking gesteld, dan door de zamenstemming van allen die daartoe bevoegd zijn? — Waarom komt dan de Bondsvergadering niet op tegen die handelingen? Men vrage eerst: waarom die staten, die in 1815 het meest ijverden en beloften gaven, van grondwettige vertegenwoordigende staatsvergaderingen bij de staatsregelingen in te zullen voeren, daar nooit aan voldaan hebben, en daartoe nooit gedrongen zijn; waarom men met leede oogen aanziet, dat er in het geheele Duitschland hier en daar nog een schijn van leven bij kleine constitutionele staten overblijft, en men zie dan voorts met welke geringschatting de stenden bejegend worden, hoe weinig belangstelling er in de grootere staten is voor de vertegenwoordiging des volks, en dan zal het zich laten verklaren, waarom de Bondsvergadering al hare besluiten ijkt met den stempel van zoo onbepaald mogelijk vorstelijk gezag, en tevens zoo weinig doet voor de vrijheid van het leven der burgers: — dan zal het zich laten verklaren, waarom de Bondsvergadering de schennis der bondswetten door den koning van Hanover lijdelijk aanziet en daardoor ondersteunt, en ze als eene binnenlandsche aangelegenheid zich van den hals schuift; en hoe de koning van Hanover daardoor den triomfzang heeft laten hooren, die zoo grootsprakig in de dagbladen is rondgevent. — Maar er zal een tijd komen, dat die triomfkreet ligt in een rouwkreet zou kunnen veranderen, wanneer de Hanoveranen de schennis hunner wetten moede worden, wanneer Duitschland zich losmaakt van het juk dat het streven naar onbepaalde vorstenmagt het oplegt, want de handeling des Hanoverschen konings maakt, juist omdat men haar met geen naam kan bestempelen, dat ieder mensch die gevoel heeft van zijne waarde en zijn regt, van zijne pligten jegens God en de overheid, er ernstig over zal nadenken en overleggen, of dergelijke handelingen wettig kunnen zijn: En wat zal dan het einde wezen??

— De kolonel von Rauch is van Berlijn naar Warschau vertrokken om H. H. Russische M. M. narigt te brengen van den toestand des konings van Pruisen. Men verzekert nu wederom dat de keizer tegelijk met zijne gemalin aan ons hof wordt verwacht. Prins Willem van Pruisen, zoon des konings, is in onze vrijmetselaarsorde opgenomen, en wel, zoo men meent te weten, op uitdrukkelijk verlangen van den koning; hoogstwaarschijnlijk zal Z. K. H. het grootmeesterschap der Pruisische loges aanvaarden. Naar men verneemt zullen nog meer Prinsen van het vorstelijke huis in de orde der vrijmetselaren treden, die sedert Fredrik den Grooten veel bloei en hooge bescherming in onze monarchie geniet.

— De jongste particuliere berigten uit Berlijn schilderen den toestand des konings minder gunstig af dan tot dus verre het geval is geweest. De kwaal, waaraan de koning nu reeds sints geruimen tijd lijdt (eene verslijming van de maag) schijnt eene hardnekkige geaardheid aan te nemen. Intusschen hoopt men, dat het aan de zorgende behandeling van den beroemden Schönlein moge gelukken het dreigende kwaad te keer te gaan.

— Te Rome wil men uit Engeland brieven hebben ontvangen van Prins *Karel van Capua*, waarin deze verklaart, dat hij hoegenaamd geen aandeel heeft aan de onlangs op Sicilie op zijn naam verbreide proclamatie, strekkende om genoemd eiland onafhankelijk te verklaren van het napelsche bewind.

MENGELWERK.

De Snuifdoos.

Boven alles zijt gij door mij geprezen, gij, Bewaarster van het gewijde stof, dat den verlegenen gevatheid, — den geleerden gedachten, — den trotschen gemeenzaamheid, — den blooden moed, — den vreemdeling kennismaking, den redenaar verademing, den schalk vertrouwen, — den nietigen waardigheid, — den onnoozelen aanzien, — en den pralers glans bijzet!

Geprezen zijt gij door mij, dierbare Doos! onder alle gedaanten, die vernuftige kunstenaars, de wet der mode en de stroom van den heerschenden tijdgeest, in metaal, hoorn, papier en leder, u gaven! Geprezen zijt gij met al de zinnebeelden, die verstand en ijdelheid, — herinnering en geschiedenis, — zedekunde en liefde u tot sieraad toedeelden!

Gij behoort tot de latere beschaafde tijden, en zijt reeds daardoor vereerenswaardig. De vroegste bewoners onzer landen konden u niet kennen, daar zij of het orgaan voor het zintuig van den reuk misten, of er ten minste tot zoo lang geenen naam voor hadden, tot dat zij met de Romeinen kennis maakten. Ons woord *neus* komt immers van het Latijnsche *nasus?* —

In de hand van groote vernuften dient gij ter ondersteuning van een ijdel woordenspel: in de hand van den dagloener tot verkorting der bepaalde werkuren. Toorn en afkeer, vreugd en genoegen houden telkens bij u aan, om door u geopenbaard te worden. Door den aard en de wijze, waarop men u opent, valt alle twijfel weg omtrent het karakter, de gemoedsgesteldheid en de luimen van uwen bezitter.

Langzaam, met zamengetrokken wenkbraauwen en een gerimpeld voorhoofd, opent u de Regter, wanneer hij een vonnis moet strijken. —

Bedenkelijk het hoofd schuddende, klopt de geneesheer aan het ziekbed op uwen deksel, om de omstanders de zwaarte der ziekte, en het hoog belang van zijne hulp te doen bemerken. —

Minuten lang houdt de denker vinger en duim, als eene geopende tang, in u, eer hij een gedeelte van uwen inhoud, met de oogen naar den zolder geslagen, sterk opsnuivend aan de reukzenuw brengt.

De dichter, om het rijm verlegen, opent u snel, en let er niet op, in zijne verstrooijing, hoe veel hij vermorst.

Groote personaadjes, die menigeen begunstigen kunnen, draaijen u, als ware het een regt, dat hun alleen toekomt, onophoudelijk rond tusschen den duim en de derde vinger der linkerhand, wanneer een nederig suppliant voor hen staat, en met alle onderdanigheid, ootmoedig smeekt om eene aanstelling, of hoopt op een gunstig besluit.

Vrekken en gierigaards, hoe veel zij ook van u houden, dragen u echter nooit bij zich, maar bij hunne bekenden en vrienden zien zij u des te liever. —

Gij knoopt onderhandelingen aan en breekt ze af. Gij dient tot aanbeveling en tot verontschuldiging. Gij maakt den overgang tot menig belangrijk gesprek, ofschoon men ook met een gewoon praatje over het weêr begonnen was. Tegenstrijdige partijen vereenigt gij, en laat het meest over u gaan. Langwijligheid verkort gij, en gij verlengt de overleggingen der speculanten.

Door de beelden, die u versieren, zijt gij het middel om zedekunde, staatkunde, geschiedenis, fabelleer, kunstzin, fraaije wetenschappen, smaak en beschaving tot bij de laagste volksklasse te verspreiden, en vaderlandsliefde te verwekken, en handhaving van orde en wet. — Doch even goed kan, door uwe beeldtenissen, zedeloosheid worden verbreid en jammerlijke volksberoering, — het misticismus worden begunstigt, en het helsche doel worden bereikt van eene geheime vereeniging van onruststookers — de snuivende Propaganda, — die elkander verstaan door de wijze, waarop zij u houden, en de teekens, die u versieren. — Men moge hierop tot nog toe weinig acht hebben geslagen, het is nogtans van belang, en gij staat hierin gelijk met de verderflijke uitwerking eener misbruikte drukpers. —

In doodsche gezelschappen, al is het dan ook maar voor een oogenblik, brengt gij leven, door bedanken, aannemen en niezen. — Gij zijt het redmiddel voor zoo menig ledig hoofd, dat een antwoord of een bewijs schuldig blijven moet.

Gij zijt het schild, waar achter de lach van den satijricus zich veilig schuil houdt. Naar uwe waarde, naar uw uiterlijk, beoordeelt men, dikwijls wel te voorbarig, uwen bezitter, — zijnen smaak, — zijn gevoelen, — zijne staatkundige en godsdienstige meening. In het burgerlijke en staatsleven zijt gij meer, dan men denkt. Van uit de hoogte ziet gij neder op de tabakspijp, die alleen bij wilde Indiaansche volksstammen een sijmbolisch teeken is: maar gij, niet genoeg geprezene! wordt door gekroonde hoofden, der verdienste als belooning, ten aandenken geschonken.

Dierbare Doos! Voorzeker hebt gij reeds menige rol in de diplomatie en de wereldgeschiedenis gespeeld, zonder *speeldoos* te zijn geweest, en gij zult wel verder uwe rol spelen. 't Is waar onze dames zijn, over het algemeen, u niet zeer genegen, maar in het schoon en heerlijk land, in Italie, geldt gij des te meer bij het vrouwelijk geslacht. En waren niet alle beroemde mannen der achttiende, en negentiende eeuw, waren FREDERIK de Groote, en NAPOLEON niet met u ingenomen, — hartstogtelijk met u ingenomen? —

Maar, helaas! de menschen zijn omtrent u even ondankbaar, als de menschen dit zijn omtrent elkander. Slechts zoo lang gij geeft hebt gij vrienden, — en zelfs ik, die nog lang niet genoeg in uwen lof heb uitgewijd, gevoel mij uitgeput, dewijl ook gij zelve uitgeput zijt.

ADVERTENTIËN.

(28190) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 31sten Julij 1840, des voormiddags om *negen* ure, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, aan de *Heerenstraat*, La. A. No. 51, aankomende JACOBA CAROLINA HENDRIKA SCHILDERUS.

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen op den hoek van de *Saramacca-* en *Ladesmastraten*, La. E. No. 57, aankomende ISAAC CARRILHO DE BARRIOS en RACHEL DE BARRIOS.

Paramaribo, den 28 Julij 1840.
R GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(24238) Op den 31sten dezer maand, des namiddags te *half vier* uren, zullen ten huize van den Heer A. G. FONSECA, in de *Keizerstraat* alhier, worden verhuurd:

Eenige *SLAVEN;* aankomende den Houtgrond *Quapibo.*

De conditien waarop deze verhuring zal geschieden, bevinden zich onder den Gezworen Klerk S. H. DE GRANADA, ter *visie* van een ieder.

De tegenwoordige Huurders der bedoelde Slaven, worden verzocht dezelve Slaven, op den 30sten dezer, bij den eersten ondergeteekenden te doen bezorgen.

Paramaribo, den 27 Julij 1840.
M. J. ROBLES qq.
J. J. B. DE MESQUITA qq.

(28197) Worden bij publieke inschrijving aan de meest biedende, (mits goedgekeurd wordende), te koop aangeboden van de Plantaadje *Johanna Charlotte:*

14 ▭ balen Schoone KATOEN.

Welke ter bezigtiging in 's Lands Waag zijn opgeslagen; — zullende de inschrijvings-billetten ten Kantore van den ondergeteekende worden aangenomen, tot aanstaande Donderdag den 30sten dezer, des voormiddags ten *tien* ure.

Paramaribo, den 25 Julij 1840.
JAN DE JAGER Ez. qq.

(28158) De vroeger geannonceerde verkoop der PLANTAADJE *BERGERAC*, cum annexis, met de daarop zich bevindende *vijf SLAVEN*, zal alnu plaats hebben op WOENSDAG den 5den Augustus, des namiddags ten 4 ure, door- en ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER; zullende ter zelfder tijd worden verkocht: een partij ▭ BRUINHART HOUT, nieuwe en oude PLAVUIZEN, een KOFFIJ-STAMPMAT, een *zesriems* TENT-CORJAAL en een *vierriems* PONTJE.

De inventaris der Plantaadje en de lijst dier Goederen, alsmede koop-condities zullen ter *visie* bij voornoemden Vendumeester liggen. — Kunnende de Plantaadje en Goederen bezigtigd worden, mits men zich voorziet van een permissie-billet.

Paramaribo, den 25 Julij 1840.
A. KENNEDIJ qq.
H. J. BLANCKE qq.

J. BRONKHORST Jr.

(28196) Heeft per Kapts. MEIJER en KIERS ontvangen, en biedt in deszelfs PAKHUIS te Koop aan, de volgende Goederen, als:

Beste BOTER, Z. M.- en Komijne KAZEN, gerookte HAMMEN, vaatjes SAUCIJSJES, PEKELWORST en REUZEL, heele- en kwart tonnen ROOK- en PEKELSPEK, heele- en kwart tonnen *extra* GEZOUTEN VLEESCH, *beste* WIJN-AZIJN, GENUA-, PATENT- en RAAP OLIE, SPECERIJEN, EAU DE COLOGNE, IMPERIAL THEE.

Dubbelde en enkelde kelders GENEVER, oxhoofden ROODEWIJN, ORDINAIRE- en DRY-MADEIRA WIJN, SELTSERWATER.

Witlood, Spaansch- en Vriesch Groen, Berlijnsch Blaauw, Menie, gemalen Potlood.

Geelhechte Houwers, Houwelen, Delfschoppen, Val-Axen, een compleet assortiment SPIJKERS, koperen Suiker- en Waterketels in diverse grootens, korte- en lange Kurken, groote- en kleine koppen PIJPEN, Schrijf- en Post Papier.

Stellen VEÊRE BEDDEN en PAARDEHAREN MATRASSEN.

Een assortiment 4/4 en 5/4 Cambriqs, Shirtings, Printers, Schotsch Batist, Watertwist, Calico's, Nicanias, Lemenias, 5/4 en 6/4 Vriesche Bonten, Salempoeris, Katoen Servetgoed, stellen Tafellakens, Marseilles, Siamoise, supra fijne Linnen Zakdoeken, Hemden-, Bielefelds-, Huismans-, Osnabrugs- en blaauw Linnen, KOUSEN en SOKKEN, Franjes, een assortiment band- en breede Tule, dito Kanten, Inzetsels en Neiges, Langet, Naaigaren en bollen Katoen en veel meer andere GOEDEREN.

(28195) H. MAC LEOD vertrekt.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 24sten dezer, het Schip *West-Indien*, Kapt. J. J. Boon, van Amsterdam, (laatstelijk van Falmouth), hebbende 38 dagen reis; Passagiers: de Heeren A. H. Möhlman en J. W. van der Nijpoort Strow.

Idem, het Schip *Paramaribo*, Kapt. J. C. Töpper, van Amsterdam, hebbende 51 dagen reis; Passagier: de Heer J. Thooft.

Den 26sten, de Nd. Am. Brik *Creole*, Kapt. F. Nickerson, van Boston, hebbende 30 dagen reis; Passagier: de Heer James Mac George.

UITGEKLAARD.

Den 27sten dezer, het Schip *Clasina Adriana*, Kapt. S. Nielsen, naar Amsterdam; lading: 418 vaten Suiker, 134 balen schoone- en 2 dito vuile Katoen, 82 balen Cacao en 1835 ℔ oud Koper.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & C°.